

Reîncarnare premeditată...

Florin-Cezar CĂLIN

- Nu am putere nici să mă prefac,
(iar când o fac ... o fac chiar și cu mine).
- Povestea mea începe cu un fleac!
În care eu mă tem ades de tine.

Acel flecuț e doar o vorbă:" - Bună!,,
(pe care o emit fără rost).
- Ne este mai ușor ... la îndemână!
Când sufletul ni-l credem că e mort.

- Stai lângă mine, dă-mi puterea ta!
(demult eu am ajuns ca o legumă).
- Voi încerca să înfirip din ea!
O dragoste ce zace în ruină.

- Singurătatea ne e cunoscută!
(mai greu e să te lupți cu toți în doi).
- De parcă chiar am ataca redută!
Fără a ști că suntem amândoi.

- Transformă visul în realitate!,
(și ai să vezi că nu-i așa ușor).
Ca dânsului să-i dai imunitate,
Atâta vreme cât te poartă-n zbor.

Eu și de mine m-am temut mult timp,
(nu am curajul să te mint în față).
- A trebuit ca să mă simt plutind!
Ca să-nțeleg c-am revenit la viață.

Brăila, august 2017